

Bladene vistnok i Fjor. Det angaar Roskilde Domkirke Muren. Jeg skal ikke tale om selve Muren, men om Anvendelsen af Pengene. Naar nu den højtærede Kirkeminister er inde paa at begære Penge af Præsternes Lønningsmidler, forekommer det mig, at det havde maaske været rart, om man kunde standse den Brug af Roskilde Domkirkes Midler til unyttige Foretagender eller til i alt Fald ikke paatrængende nødvendige Foretagender, saaledes at disse Penge som tidligere sket kunde bruges til nødlidende Kirker. Men det giver mig Anledning til at spørge Ministeren, om der ikke var Mulighed for, at der i det særlige Syn, som er omtalt i Loven om Kirkernes Vedligeholdelse § 41, kunde komme en Mand, der ved Siden af at have Forstaaelse af Kirkebygninger kunde varetage ogsaa andre Interesser. Det forekommer mig, at det er urigtigt, at dette særlige Syn overfor de store Kirker kan udøve en Magt, som tilsidesætter ligefrem materielle Interesser for Kirken. Det forekommer mig, at de tre Mænd, som sidder deri — det er fortræffelige Mænd —, er ensidige, saa at Synet udtrykker een bestemt Side af Sagen. Det forekommer mig, at dette Syn burde udvides. Jeg beder den højtærede Kirkeminister overveje dette. Jeg har ved anden Lejlighed i sin Tid talt med hans Forgænger, Kirkeminister Appel, derom, og han fandt, at der var god Grund til at overveje dette, men det blev ikke til noget.

Det andet Spørgsmaal, jeg vil fremdrage, er Spørgsmaalet om Vor Frue Kirke her og Figurerne oppe over Portalen. Det forekommer mig, at det er Kirkeministeriets Pligt overfor Kirken nu at faa den Sag bragt i Orden, saaledes at vi kan faa Restaureringen gennemført ved at faa de nuværende Figurer erstattet med de Bronzefigurer, som Thorvaldsen selv ønskede. Og det er ganske uberettiget, at man fra Kunstakademiets Side blander sig i Ting, som man ikke har noget som helst med at gøre. Man ved, hvorledes Kunstakademiet — jeg har selv i sin Tid siddet i den Kommission, som havde med det at gøre — paa enhver Maade søger at tilsidesætte det, vi ønsker fremmet. Det forekommer mig, at saa længe Kunstakademiet er i den Grad Udtryk for en Klikes Regimente, bør det ikke kunne udøve Indflydelse, navnlig naar det oven i Købet optræder mod en Opgave, hvis kunstneriske Løsning forud er bestemt saa at sige af den mest kompetente Kunstdommer paa dette Omraade, nemlig Thorvaldsen selv.

Jeg har saa nogle Spørgsmaal til den ikke tilstedeværende Undervisningsminister. Jeg skal ganske kort nævne dem; de vil formentlig komme for Ministerens Øren. Det første Spørgsmaal er, om vi kan vente hurtigst muligt Forslag vedrørende Universitetet i Jylland, saa at man kan blive klar over, hvordan Ministeriet stiller sig til Afgørelsen af den Strid, som staar med Hensyn til Stedet for Universitetet. Det forekommer mig, at det af mange Grunde vil være i højeste Grad betydningsfuldt, om vi fik dette aandelige Centrum, ogsaa som en Konkurrent, kan jeg sige, til det Universitet, jeg selv tilhører.

Det andet Spørgsmaal er, om vi snart kan vente fra Ministeriet Forslag med Hensyn til Nationalmuseet. Det er en Sag af stor Vigtighed for hele det danske Folk. Nu er der sket denne store Indsamling. Jeg finder derfor, at man kunde vente, at Undervisningsministeriet hurtigt fremlagde Planer, hvorved der først og fremmest var bragt Enighed til Veje paa de sagkyndiges Side om, hvor det fremtidige Museum skal ligge, om Museet skal blive liggende, hvor det ligger, eller det skal flyttes. Det er mig bekendt, at der nu er truffet en Overenskomst mellem Københavns Magistrat og Staten om en Udvidelse af Gothersgade, og derved sker der jo Forandringer men Hensyn til Garderkasernen og Grundene der. Det er muligt, at der der kunde blive en passende Plads for Museet. Det er bekendt, at man tidligere har ønsket det lagt ud i Kastellet, men jeg tror, man kan sige, at Til slutningen til den Plan nu er hendøende. Jeg er i hvert Fald ganske klar paa, at vort Parti kraftigt vil modsætte sig at misbruge Kastellet til Ombygninger, som vil ødelægge dets hele Karakter. Men det er for mig ganske underordnet, hvor man vil lægge dette Museum. Vi maa virkelig nu have det Spørgsmaal løst, og det kan ikke nytte, at de sagkyndige oppe i Museet vedbliver at strides om, paa hvilken Plads det skal ligge; det forekommer mig, at det er den nu siddende Undervisningsministers Pligt at skaffe en Plan til Stedet hurtigst muligt, saa meget mere som Museet nu har faaet denne store frivillige Gave.

Spørgsmaalet om det kongelige Teater interesserer mig ogsaa levende, og det gør mig ondt, at Planerne til Løsning af dette Spørgsmaal synes at være lagt til Side, men det skal jeg ikke røre ved, for det er jo muligt, at det er udelukket, at vore Finanser kan overkomme Dobbeltscenen i